

3

וְהָיָה יְהוָה לְקוֹרְאָהּ וְלִתְמָא וְלִתְמָא בְּכָר פְּקוּדָהּ דִּי פְקוּדָתֵי לָא
וְעִבְרִית מְפֻקֶּדֶת וְלֹא אֲתֵנָּשִׁיתִי : י לֹא אֲכַלִּית בְּאֶבְרִי מִנֶּה וְלֹא פְקִיתִי מִנֶּה

ספרי

הבית. זה מעשר שני ונסע רבעי : (ונס) נתתיו ללוי (זה הנוסע וסדומה מעשר) [זה מעשר לוי, וגם נתתיו] זה תרומה ותרומת מעשר : לנר ליתום ולאומנה. זה מעשר עני ולקח שבתה ופאה אעפ"י שאין מעבדים את הידוי : (ד"ס) מן הבית זו חלה. ד"א מן הבית כיון שהפרשתו מן הבית אין אתה נוקק לכל דבר : ככל מצותך. שאם וקדים מעשר (לשון למי שכן נקט) [שני לראשון אינו יכול להתודות] : אשר צויתני. לא נתתיו למי שאינו ראוי : רא עברתי מסצותיך. לא הפרשתי מסן על שאינו מינו לא מן התלוש

התורה והמצוה

דעה הלא יעשה מעלה נד-פמיס וגם כהנה העגלה הוא סיבה קרובה שפ"י זה ימלא הרוח כי כל פעם שיהיו במעמד האל יחזרו ומעשה הנה ומסוך דעה רבים יוכל להעלות הדבר : (יג) בערתי הקדש מן הבית. זה מעשר שני שנקרא קדש כמ"ס (ויקרא לו ל) וכל מעשר וגו' קדש לה' כ"ל, ובספרי אמרו שכולל גם נסע רבעי שנקרא ג"כ קדש פמ"ס כל פרי קדש הללוים לה' (שם יס כד) וגם נתתיו ללוי. לא יפארם כפשוטו שקלי על הקדש החזק שהם מעשר שני, שסרי הצעלים אולימים אחר, ובספרה שפדבר פתחן אחר, ואחרי שלם פירש חזק דבר הוא דבר סלמד מעשר מדויקן ללוי משהם הוא מעשר ראשון כמסן ללוי, ומדלמד גם מרבה בספרי מרומם מעשר שהסכן נקרא ג"כ בשם לוי : ולגר ליתום ולאומנה. הוא מעשר שני, ומה שלם אחר לעניים אחר בספרי שכולל גם נקב שבהם ופאה דכסיד בהם למי ולגר העוזב אחר. ומרבה שם אלם יצטרך צוון הצעור, ומה שלמד שפין מעבדים את הידוי הוא מפי שפין משהם רק בעיניהם ולא במהינה : ככל מצותך. הוא מיוסר וגם ממשו שטעה מזה רבות לא אחת לך דרשו בספרי שהפרשתו סיבה כסדר המעשים ביומים מרומם מע"ד מ"ס, ואחר בספרי שאל הקדים מע"ס לראשון אינו יכול להחזיק, ופירשו שכל זה למד במקום אחר והאזכרה ביודיו ללמד שאלם לא עשה כן אינו יכול להחזיק משפ"כ הלוקם שבהם ופאה שאלם לא צעיר חזק במעבדים את הידוי מפי שלם למד שחייבים צעור רק מכאן ובה למד לעופו ולא לעכב את הידוי, וכל זה רק בדבר שלם נכתב מפורש אבל מה שכתוב בפירוש חף שלם למד ממקום אחר ענין לא אכלתי באומי שגמל שמשפר אינו מכלל לאוק רק מכאן עכ"ל מעבד הידוי שאלם עבר שך יאמר דבר שך : לא עברתי במצותיך. אחרי שלמד ששם ככל המעשים מוכן שלם עבר, לך דרשו שלם פדריס הוא מלשון חן מעבדין שגמלם שפירשו ששמה מעש שנידו ועשה מעש אחר, וכן כן שלם הנה מלמד מן-הנה סה"ס ונעמד ענין מפי אחר לו שהיה את המלש וסלך וספרים עליו מן המעבד : ולא שבתותיך הוא מיוסר, ודרשו בספרי שלם כנה לנך על הפרשת המעשרות, ואף שהצרכה הוא רק מד"ס כהנו המפרשים שמהלכיים מרובי להזכיר שם שמים על הפרשת המעשרות ועמה שחוקק לנך כדי ילא על הזכרה השם פ"י סברה :

יד (יד) לא אכלתי באומי ממנו. שלם אכלו כהואם לוק ציוס שמה לו אחד מהקדושים שהסכן משהם עליו : ולא בערתי ממנו בממא. סיה לו למד כממאסו כמו שלמד באומי שלם כל למד שם שם הוא סהר והמעשר מהם כדלמד בספרי : ולא נרתי ממנו למת. לא יחכן מהיה למת שלם ללמד שם סמה והוא ארון והכריכים, ואף שכל מה שאינו לנזק אכילס חף לנזק הנה סהר. ויספרם בפ"י ג' אופקס, אופן ח' שנה לאשחשוק דלמה חף שהוא מטה סהר וכ"ס לנזק הנה, אופן ג' שאלס הויס לנזק הנה שלם לנזק אכילס יס הקנה שילכל כגדן ממעוס חוין בקדושת מעשר ולא אינו מעבד את הידוי אבל את הויס למת מעבד הידוי, אופן ג' יס לפרס למת היינו על מה וסוה סיבה, אבל לחי מוקר בסיבה חפי' את המעש בוס. דמע"ס שמשפס מוקר בסיבה לחי, והסופן סה' הוא דתס ר"ס בספרי וס' הוא דתס ר"ס וס' דתס ר"ס

וְהָיָה יְהוָה לְקוֹרְאָהּ וְלִתְמָא וְלִתְמָא בְּכָר פְּקוּדָהּ דִּי פְקוּדָתֵי לָא
וְעִבְרִית מְפֻקֶּדֶת וְלֹא אֲתֵנָּשִׁיתִי : י לֹא אֲכַלִּית בְּאֶבְרִי מִנֶּה וְלֹא פְקִיתִי מִנֶּה

(ד) ולא נתתי כ' דין
וכן. פ' כדנתי לא

עכשו : וגם נתתיו
תרומה ותרומת
נר : ככל מצותך.
לכסודים ולא מעשר
יס קדושים ראשית
יס (שמות כב כה)
לח הסדר : לא
יון על שאינו מינו
וש על המעבד ולא
והחי. מלכרך על
כלהי בלמי ממנו.
ממנו בממא. בין
סהר והוא סמא
(א) לא שכלל לאכול
זכיות כוונתה כמו
(ב) בשעריך סחבלו
נתתי ממנו למת.

יבוא ליד מקרים
י יתייבשו חס לא
י חפני שהודדים
הר הנהרג וסח"כ
שומד לו שהנהגד
עגלה שהקצ' עס
יס את ההשד כי
אפרו ידיו לא
את העגלה אינו
זיס לא שהעלמו
זה יתייבש מה
וא פ"ד הדרש,
כאן מקומו מני
ה הקירות למזל
ות ומכ"ס צניני
יפה אחר וסח"כ
ויהיד ומכ"ס על
לו אונה הסורה
יעשו בזה שלם
כדת